

HISTÒRIA D'UN CASTELL - 3 de 7 aixecat per sota

Hola Xics! De nou encetem aquest apartat, amb un altre dels castells considerats "punta" que la colla ha dut a plaça en alguna ocasió. En concret es tracta d'una estructura que es fa de manera diguem-ne no ortodoxa, però que està perfectament documentada com a castell des del segle passat. És una construcció diferent, ja que per fer-lo cal una implicació decisiva de la pinya, que és la part del castell que en aquest cas l'aixeca.

Com ja sabeu, per fer un castell "normal", la pinya fa la funció de base de suport del tronc que es va enfilant, i passa a ser el fonament de la construcció i a la vegada, el matalàs en cas de caiguda. L'èxit del castell, un cop situada la gent a la pinya que treballa a segons i baixos, depèn de la finesa dels castellers que puguen, del seu equilibri i saber guardar mides i de l'agilitat i rapidesa del carregar i descarregar, sobretot de la canalla.

En aquest castell el concepte varia completament; el castell per sota, l'aixeca la pinya, i el seu èxit, depèn sobretot, de la coordinació de les aixecades de les tres rengles, en el cas d'una estructura de tres (també s'acostumen a fer, pilars aixecats per sota). Els castellers de canalla i tronc que són aixecats, sobretot han de tenir equilibri, per no deformar-se en el moment en que són enlairats, i també és determinant que l'estructura que formen sigui el més lleugera possible, per facilitar l'esforç dels que aixequen i així tenir més garanties de que les tres rengles pujaran alhora.

Per tant, ja veieu que és un castell de "pinya", en que les primeres mans de laterals, rengles i ma-i-mans han d'estar completament coordinats per funcionar simultàniament. Teniu en compte que es fa a batzegades, és a dir, a mesura que entra un casteller per ser aixecat, la pinya es prepara agafant el que actualment està dret i ha de ser enlairat. La persona que entra, s'agenolla amb una cama dins del casteller que està dret. En aquell moment, aquest últim, amb el pes del castell sobre les espatlles, col·loca un peu sobre el casteller agenollat, i llavors és quan, de manera coordinada, es canten les passes on el casteller dret és enfilat sobre el que està agenollat, moment crític en què tot el pes de cada rengla passa al casteller ajupit, i de manera imminet, el contrafort i els laterals baixen per ajudar-lo i esperar l'últim crit per aixecar aquest casteller.

Amb això vinc a dir que cada pis que s'aixeca, està compost de dos moments, en un la rengla "puja" sobre el que entra, i en el segon, s'aixeca el que ha entrat; parlant clar.

Bé, analitzat el castell, entrem a comentar com

els Xics, al llarg de la història, hem anat fent i oblidant aquesta estructura. El primer cop que es va dur a plaça va ser l'any 1997, quan la colla tenia per la mà el dos de set i començava a descarregar el quatre de vuit... érem a les portes d'assajar el tres de vuit, però encara li faltava assaig. Una tarda del mes de Juliol, a Barberà del Vallès, i després d'haver-lo treballat molt, per fi el vam poder descarregar (penseu que la dificultat del 3/7ps està entre el 5/7 i el 2/7). A partir de llavors, es va convertir en una construcció habitual durant la temporada i el vam fer quatre cops més, a Llinars, Vallirana, a la Diada i a la última actuació de la temporada, a Esparreguera. A l'any següent, actuàvem a les Fires de Maig de Vilafranca del Penedès, i vam assistir-hi amb les ganes de renovar el tres per sota. Malauradament, el castell va fer llenya i des de llavors es va deixar d'assajar-lo per tal de poder preparar millor altres castells, com van ser el 3/8, el pilar de sis, i a l'any següent, el 2/8 amb folre.

La temporada 2002, fruit de la necessitat de tenir un repte ambiciós i preparar la colla per la segona part de la temporada, es va decidir tornar a assajar-lo, i es va descarregar a Sant Cugat del Vallès, l'últim fins al moment (esperem que per no gaire temps), i que va ser el revulsiu de cara a completar una bona temporada, si bé, però, per la Festa Major d'aquell any vam intentar-lo sense èxit en dues ocasions, i a Llinars, en vam fer un nou intent tampoc fructífer..... però de ben segur que aviat el tornarem a fer, de moment aquesta temporada ja hem fet el 3 de 6 per sota i no tardarem a preparar el de set.

Ja ho veieu, és un castell especial, que va viure el seu màxim esplendor l'any 97 i que motiva els castellers de pinya i a la colla en general, quan el tenim..... i és espectacular de fer-lo a plaça!. A nivell global del món casteller, les colles mitjanes de 7-7'5 el descarreguen habitualment i per les colles grans suposa un bon exercici per als mesos de març i abril. Només la colla Vella de Valls ha estat capaç de descarregar durant aquesta segona època d'or el mític tres de vuit aixecat per sota, una joia castellera que no sovinteja i que és difícilíssim de fer. Apa doncs, ja ho sabeu, a assajar-lo, i estigueu atents a les típiques paraules, uuun, dooooo, treeeees, AAA-MUNT!!! A reveure.

Salvador Panosa